

[Paul Møller.]

man vil bruge dette begreb, om man vil lade de 51 pct. af tingets medlemmer bestemme disse sager helt alene og uden hensyntagen til de synspunkter, vi fremfører fra den side, som tager medansvaret for beslutningen; for alene kunne regeringen jo ikke gennemføre denne beslutning; regeringen kunne ikke alene søge optagelse i fællesmarkedet. Regeringens stilling er den, at regeringen kun kan komme i forhandling om optagelse i fællesmarkedet i kraft af de stemmer, vi andre lægger til, og vi gør det, fordi vi tror, det er rigtigt, at Danmark kommer i fællesmarkedet, og vi spiller ikke noget som helst politisk spil med det. Det skal være helt klart, at vi stemmer for det, men vi vil samtidig sige til regeringen, så indtrængende vi kan, at det må medføre, at regeringen beflitter sig på et samarbejde om de beslutninger, der skal træffes i forbindelse med vort medlemskab i fællesmarkedet.

Statsministeren sagde, at han syntes, regeringen havde ført en god økonomisk politik for erhvervene. Vi synes det ikke. Det er jo ingen hemmelighed, at vi har en forskellig mening herom, og det er derfor, vi gerne ville sørge for, at man ved indgangen til fremtidige forhandlinger om fællesmarkedet fra regeringens side drager omsorg for at tage i højere grad med på råd de kredse, som tager medansvaret for regeringens mest afgørende politiske beslutning i denne valgperiode.

Aksel Larsen: Jeg takker handels- og markedsministeren og stats- og udenrigsministeren for de svar, de har givet, men jeg kan ikke tilbageholde en bemærkning om, at jeg godt kunne have ønsket mere udtømmende svar fra handels- og markedsministeren, end vi fik. På den anden side erkender jeg, at jeg er ganske klar over regeringens og ministerens mening i denne sag, klar over, hvad de ønsker at gøre, og hvad de agter at gøre, så det er jo ikke, fordi jeg selv havde brug for noget yderligere.

Når handels- og markedsministeren siger, at der ikke er uberettiget lyssyn i rapporten, så kan jeg ikke give ham ret. Rapporten er, som jeg sagde, ikke så meget en saglig rapport som et advokatur, og jeg har ind-

trykket af, at jeg ikke er den eneste, der har fået den opfattelse af den, eftersom hr. Hilmar Baunsgaard jo gør opmærksom på, at den synes at være udarbejdet med ét eneste formål for øje og går ud fra, at Danmark skal ind i fællesmarkedet, og derpå opstiller beregninger over, hvorledes det kan gå, men slet ikke tænker på andre eventualiteter. Men jeg håber, at der kommer noget mere udførligt; nu skal det jo ud til erhvervene og til forskellige andre, som skal udtale sig, og derpå kommer en endelig rapport, og det ville virkelig være ønskeligt, om man også fik nogle af de mangler afhjulpet, som hr. Hilmar Baunsgaard har gjort anmærkning om.

Handels- og markedsministeren sagde temmelig kort om spørgsmålet det nordiske samarbejde, at det vil man naturligvis stræbe efter at bevare. Jeg må tillade mig at sige — det skal ikke opfattes ondsksfuldt, men det skal siges —: ministeren er også minister for nordiske anliggender, og jeg kunne ønske, at han var lige så intensiv i sine bestræbelser for at få bevaret og udbygget det nordiske samarbejde, som han unægtelig er for så hurtigt som muligt at føre Danmark ind i fællesmarkedet. Men jeg beklager meget, at der ikke er sagt noget fra ministerens side, som virkelig sandsynliggør, at det nordiske samarbejde, vi har, kan bevares, eller at det kan udbygges, hvis der kommer resultater af det initiativ, regeringen tager.

Ministeren er opmærksom på, at Norden har noget at byde fællesmarkedet, og det, vi har at byde, er, at vi er en af fællesmarkedets største kunder; vi køber mere i hele fællesmarkedet end hele Amerikas Forenede Stater køber. Ja, det er fuldkommen rigtigt, og det er et synspunkt, jeg har fremført, jeg ved ikke hvor mange gange og hvor mange forskellige steder: at de nordiske lande sammenlagt simpelt hen er den største køber. Og jeg finder, at den styrke, dette giver, burde kunne udnyttes. Man har udnyttet den i Kennedyrunden — så kan hr. Poul Møller nok så mange gange sige, at der kommer vist ikke store resultater ud af Kennedyrunden i det hele taget. Det er muligt, der ikke kommer det i det hele taget, men det har i hvert fald været af meget stor betydning for Norden, at vi optrådte samlet dér; det gav en styrke,